

Vážený a milý Pavle,

Jsem filmař a z tváře člověka umím hodně číst.

Na Vaši fotce vidím odhodlaného, hrdého muže, s přímým pohledem a silným charisma.

Takového muže nemohou zlomit desítky zadržení a pobytů ve vazbě, zbabělé bití policisty, nebo jiné překážky. Takového muže to všechno jen posiluje a přesvědčuje o smyslu toho, za co bojuje. Právě takoví lidé jsou pro totalitní režim nejnebezpečnější, protože represe může oddálit, ale ne porazit jejich víru a přesvědčení.

Z fotky cítím ještě jedno: Vás nikdo a nic nezastaví. Dokazujete to i svými protesty již od čtrnácti let. Svobodu ohrožuje jedině lhostejnost. A z té se, jistě i s Vaším přispěním, podařilo běloruský národ probudit. Obdivuji Vaši nezlomnost, která v této době může být pro mnohé spoluobčany nejen inspirací, ale i posílením.

I kdyby agonie totalitního režimu se jakkoliv prodlužovala, nemůže zvítězit ten, kdo na ulicích ve své posedlosti moci zoufale střílí a útočí proti lidem s holýma rukama, nebo ženám, s malými dětmi v kočárku.

Svoboda není nikdy zadarmo, ale věřím, že Vám zůstane ještě dostatek sil k jejímu uhájení i poté, co ji získáte.

Vaše děti na Vás budou jednou velmi hrdí!

Přeju Vám i Vaším nejbližším jen to nejlepší.

A Bělorusku šťastnou budoucnost ve svobodné, demokratické Evropě.

S úctou

Fero Fenič

režisér a producent,

prezident MFF Praha – Febiofest,

iniciátor pojmenování letiště Praha po Václavu Havlovi

Fero Fenič (nar. 1951)

slovenský a český filmový režisér, scenárista, producent, televizní a filmový podnikatel.

Fero Fenič pochází ze Slovenska, kde nejprve roku 1969 nastoupil na katedru žurnalistiky FF Univerzity Komenského v Bratislavě, odkud později přestoupil na Katedru dokumentární tvorby FAMU v Praze. Po jejím absolvování v roce 1978 nastoupil na roční vojenskou základní službu v Československém armádním filmu jako asistent režie, následně se stal zaměstnancem Štúdia krátkých filmov Slovenské filmové tvorby v Bratislavě-Kolibě (1979–1985), kde natočil řadu autorských dokumentů. Stejně tak na Barrandově vytvořil řadu děl, například svůj první autorský celovečerní hraný film Džusový román (1984). V roce 1986 musel opustit studio v Bratislavě z důvodu tzv. protisocialistické činnosti a v Praze se několik let živil jako turistický průvodce.

V roce 1989 natočil v Praze druhý celovečerní film Zvláštní bytosti o prorocství pádu komunismu. V roce 1991 založil vlastní nezávislou filmovou společnost FEBIO (Feničův Biograf), která dodnes produkuje původní autorskou dokumentární tvorbu. Fero Fenič je také zakladatelem a lídrem známých televizních projektů, např. Gen, Genus, Česká soda, Cestománie. Následně v roce 1993 založil přehlídku nezávislé filmové tvorby FEBIOFEST, dnes jeden z nejznámějších filmových festivalů v mezinárodním měřítku.

Fero Fenič působil v letech 1990-1994 na pražské FAMU jako vedoucí pedagog ročníku režie; za svou dlouholetou činnost byl oceněn například „Cenou 1. června 1953“ za společenskou a politickou publicistiku, kterou uděluje město Plzeň. Jako režisér doposud natočil asi 36 různých filmových děl.

Fero Fenič

Pavel Juchněvič

Pavel Juchněvič (36 let)

od svých 14 let se aktivně účastní protestních akcí, z nichž mnohé pomáhal zorganizovat. Byl jedním ze zakladatelů aktivistické organizace mládeže Zubr, činným členem mnoha dalších uskupení jako Mladá fronta nebo Evropské Bělorusko. Absolvoval desítky zadržení a pobytů ve vazbě, mnohokrát byl bit policií. Ze střední školy vyhozen kvůli aktivismu, maturitu udělal až 7 let na to. Pracoval převážně v dělnických povoláních. Vždy zdůrazňoval potřebu mírového protestu. Posledně zadržen 25. září a čelí obvinění z účasti na hromadných nepokojích. Se ženou má dvě dcery.